

РЕШЕНИЕ

№ 7673

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9295** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 26.08.2022 г., постановено по н.а.х. дело №5299/2021 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 98-ми състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-001655/20.02.2019 г., издадено от началника на група към отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в частта с която на К. Г. В., на основание чл. 183, ал.5, т. 1 Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и на основание чл.183, ал. 1, т. 1 ЗДвП „глоба“ в размер на 10,00 лева за нарушение по чл. 100 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението в потвърдителната част е оспорено от К. Г. В., чрез процесуалния му представител-адв.С. С., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са нарушение на материалния закон и за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че фактическата обстановка не е била описана ясно и прецизно, както и че не е посочена правилната правна квалификация на административното нарушение, което нарушава правото на защита на наказаното

лице да разбере какво нарушение е извършило и да организира защитата си. По съществуващото на спора излага, че не е налице съставомерно поведение по смисъла на чл. 6, т.1 от ЗДвП, след като наказващият орган не е посочил нормата на чл. 7, т.1, б. „б“ от Наредба №17/2011 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали (Наредбата).

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 23.01.2019 г. около 15:08 часа, в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [улица], К. Г. В. управлявал лек автомобил „К. Р., с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището с [улица]преминал на червен сигнал на светофарната уредба. Нарушението било установено от служители на О „ПП“ при СДВР и водачът бил спрян за проверка, в хода на която било установено, че последният не представя контролния талон към СУМПС.

За констатираното нарушение, мл. автоконтрольор съставил против К. Г. В. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 026587/23.01.2019 г., за нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т.1 ЗДвП. АУАН е връчен на В., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началник група ОПП при СДВР, издал Наказателно постановление № 19-4332-001655/20.02.2019г., с което на В. на основание чл. 183, ал.5, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и на основание чл.183, ал. 1, т. 1 ЗДвП „глоба“ в размер на 10,00 лева за нарушение по чл. 100 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна страна факта на извършване на вменените нарушения на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП по т. 1 и т.3 с наложените наказания в законоустановения размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Наказателното постановление и актът за установяване на административно нарушение съдържат пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, както и изчерпателно описание на самото

нарушение. Правилна е преценката на въззивния съд и за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. По безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. Налице е пълно съответствие между отразената в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата административно-наказателна преписка такава в наказателното постановление.

В тази връзка неоснователни са доводите в касационната жалба, че АУАН и НП не съдържа пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението на разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДвП. Законният текст предвижда, че участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези с червен цвят, съставлява нарушение на закона.

За неизпълнение на това задължение административно-наказателната разпоредба на чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП предвижда налагане на "глоба" за физическото лице в размер на 100 лв. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал законосъобразно съгласно посочената разпоредба, като се е съобразил и с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и е наложил наказание в неговия абсолютен размер, съобразявайки обстоятелството, че законодателят не е предвидил минимум и максимум и не е предоставил на административнонаказващия орган възможност за преценка при определяне на размера, поради което е наложил посоченото наказание в законоустановения му, фиксиран размер.

Не се установява твърдяното в жалбата нарушение на процесуалните правила, като не е посочена конкретна норма от Наредбата. Действително, както се сочи в касационната жалба, конкретното значение на червения сигнал на светофара е уредено в Правилника за прилагане на ЗДвП – чл.37, ал.7, т.1, към който към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент препраща и чл.7, т.1, б. "б" от Наредба № 17 от 23.07.2001 г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали. В чл.37, ал.7, т.1 от ППЗДвП, е предвидено, че червена светлина на светофара означава „Преминаването е забранено". Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават „стоп-линията" или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Горната разпоредба детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение по чл.183, ал.5, т.1 ЗДвП. Но и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и нарушената норма, с оглед което касаторът е имал възможност да организира защитата си. Т.е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание.

От събраните по делото доказателства несъмнено е установено извършването и на административно нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, свързано с изискването

водачите при управление на МПС да носят със себе си свидетелството за управление на МПС и контролния талон към него. Контролният талон към СУМПС не се е намирал във фактическата власт на водача, като същият не е предоставил и смислено обяснение за така констатираната му липса. Установено е, че този официален удостоверителен знак не е бил иззет по административен или съдебен ред. Съгласно чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП санкцията е абсолютно определена, поради което не съществува юридическа възможност да бъде намалена.

Безспорно е установено извършването на деянията, тяхната противоправност и наказуемост.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.08.2022 г., постановено по н.а.х. дело №5299/2021 г., по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.